

Dokelž so tajke rosne a trachne Ssude namakacž budža, so býchimy so jich dla wobronili, pschi prawej Wuci bi džerž li, a so falschnych Prophetow sadali. Wobje dwie Schtuzn staj nam jara nusni a wužitni. Tehodla dyrbimy je ſivjeru wopomniež.

I. Hac̄ runje to prjenje na ton Čjaz̄ teho Wupuszenja Jerusalenskeho dže, a njeck store piatnac̄je sto Ljet nimo su; da možemy ſebi tolla njekotru wužitnu troshtnu Wucžbu ſmeho wſac̄. Menijz̄ so býchimy wukli Bože Sskovo lubowac̄ a we Čjeszi mječ̄, a so prawje ktemu ſamemu džeržec̄: Dokelž Boh ſtajkim wulkim Njewom to Sazpječje ſwojeho Sskowa na ſwojim hegen Ludu ſchtraffowat je. Pschetoz̄, kajž je wascha Lubosz na džesatu Vnedželu po sw. Trojizy ſlyſhala, da je jena nemožnje žalosna Hara byla. Pschetoz̄ c̄i Romšn bjechu runje tedom Mjesto počeli woblenyc̄, jako c̄i Židži ſewschjeh Krajuw ſ Romadami do Jerusalem na Jutre pschicžamli bjechu. Tak, so tam wosche cziczečki ſto taufent Ludi bylo je; kajž Josephus viſhe.

Tajka romada Ludi we tajkim čjeſnym Kuteži nemože dotho ſtrowa woſtac̄; Tehodla ſtowarschichu so te zi wulke Plogi. Ton Nepſcheczel wokoło Mjesta ſ Wojnu, we Mjeszi Mor, a žalosnje wulka čjeſhka Drohota, tak so tejsch njeckote Maczere ſwoje Djecži ſkonzowachu, a kajž druhe Mjazo wařichu, a jndžichu.

Wosche teho je we Mjeszi jena roſna Nejednota bes Židami ſamymi byla. A Josephus wopishe, kak velje jich Čjaz̄ Woblenenja a Wupuszenja Mjesta Konz̄ wſato je, aby je prec̄ wediene bylo. Djeſac̄ ſto taufent Člowekow je ſtonzowaných, a ſydom a džeweč džehac̄ taufentow je jatych bylo. A ſu c̄i ječji Židži tak tunjo, haj ſa ničjo, džerženi byli, so ſu jich zizečki ſa Sſljeberniča, aby ſa c̄i Mortu, pschedali. (Sa to, so bjechu Krystuſa ſa zizečki Sſljebernikow pscheradžili.) Tehodla neje to Sſkovo podarmo, kotrež ton Knes tudn wot Woblenenja a Skazjenja praji: Tedom budže wulka žalosz, jako nidy byla neje, wot Spocžatka teho ſswjeta, hac̄ dotal, a tejsch nebudže.

Tajku wulku žalosz dyrbimy temu Ludu kojžde Ljeto vječnje prjotk džeržec̄, so býchimy ju wſchizn derje wopomnili, a c̄im ſwjernischo na to ſadali, ſchto ton Rječ je, kotrñ̄ tajku roſnu žalosz pschihottowat je, a so býchimy ſo jeho paſli a ſadali. Pschetoz̄ ta Rachnunka je loschz̄ c̄inena. Jeli ſo Boh ſwojeho hegen Luda neje pscheschonowat, jako do teho Rječa ſapadže, da tejsch wjeszje nebudže nas pscheschonowac̄, jeli ſo ſo tejsch tajkeho Rječa ſdalowac̄ njecham.

Wjerno derje je, Nepoſtuſchnosz, Mordarſtwo, Mandželſtwo ſamanje, Lichomſtwo, Paduchſtwo, a druhé tajke Rjechi nawabja tejsch Boha, ſo dyrbischtroffowac̄, dyž ſo jich nochzedža woſtajic̄. Ale te Schtraffe ſu hjescheje nadne

(Eff) 3